

UCHWAŁA NR 69/IX/2019
RADY MIEJSKIEJ SIERPCA
z dnia 25 marca 2019 roku

w sprawie: udzielenia odpowiedzi na skargę Pana

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jedn. tekst z 2018, poz. 994), w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2012 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (jedn. tekst z 2018, poz. 1302) uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Udziela się odpowiedzi na skargę Pana _____ i Pani _____ wniesioną w dniu 26 lutego 2019 r. w przedmiocie zaskarżenia Uchwały Rady Miejskiej Sierpca Nr 6/II/2018 z dnia 5 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru środkowej i południowo – wschodniej części miasta Sierpca – etap I.
2. Odpowiedź na skargę, stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej do przedłożenia Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie niniejszej odpowiedzi na skargę wraz ze skargą wniesioną przez Pana _____ i Panią _____

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
[Podpis]
Dariusz Malanowski

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr 69/IX/2019
Rady Miejskiej Sierpca
z dnia 25 marca 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący:

1. _____
ul. _____ 09-200 Sierpc
2. _____
ul. _____ 09-200 Sierpc

Organ administracji:

Rada Miejska Sierpca
Ul. Piastowska 11a, 09 – 200 Sierpc

Odpowiedź na skargę

W związku z wniesioną w dniu 26 lutego 2019 r. przez Pana _____ i Panią _____ skargą na Uchwałę Rady Miejskiej Sierpca Nr 6/II/2018 z dnia 5 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru środkowej i południowo – wschodniej części miasta Sierpca – etap I, Rada Miejska udziela odpowiedzi na skargę, wnosząc o:

- 1) jej oddalenie;
- 2) zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

W dniu 26 lutego 2019 r. do Rady Miejskiej Sierpca, wpłynęła skarga na Uchwałę Rady Miejskiej Sierpca Nr 6/II/2018 z dnia 5 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru środkowej i południowo – wschodniej części miasta Sierpca – etap I.

Skarżący, odwołując się do przepisów ustawy zasadniczej, wskazali na naruszenie przez organ administracji art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez zakaz lokalizacji obiektów z lokalami handlowymi przeznaczonymi do sprzedaży detalicznej o powierzchni sprzedaży wydzielonego lokalu handlowego w obiekcie przekraczającej 250 m²

Odnosząc się do powyższego zarzutu Organ administracji wskazuje.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego uchwalanym przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, iż organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.

W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania określa ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Z dyspozycji art. 3 ust. 1 wspomnianej ustawy wynika zaś, że kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy.

Zapisy uchwalonego miejscowego planu nie mogą pozostawać w sprzeczności z postanowienia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Postanowienia studium obowiązującego na terenie Gminy Miasta Sierpc posługują się terminem obiektu handlowego. Wprawdzie przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawierają wprost definicji „obektu handlowego”, to jednak definicję taką można wywieść z definicji „powierzchni sprzedaży” zawartej w art. 2 pkt 19 w/w ustawy. Zgodnie z tym

przepisem przez „powierzchnię sprzedaży” należy rozumieć tę część ogólnodostępnej powierzchni obiektu handlowego stanowiącego całość techniczno-użytkową, przeznaczonego do sprzedaży detalicznej, w której odbywa się bezpośrednia sprzedaż towarów (bez wliczania do niej powierzchni usług i gastronomii oraz powierzchni pomocniczej, do której zalicza się powierzchnie magazynów, biur, komunikacji, ekspozycji wystawowej itp.). Z przepisu tego wynika zatem, że „obiekt handlowy” – dla potrzeb ustalania „powierzchni sprzedaży”, o której mowa w tej ustawie – rozumiany jest przez ustawodawcę nie jako budynek, lecz jako całość techniczno- użytkowa, przeznaczona do sprzedaży detalicznej. Z kolei o całości techniczno – użytkowej można mówić wówczas, gdy jej elementy są ze sobą powiązane konstrukcyjnie bądź funkcjonalnie w takim stopniu, że brak jednego z nich uniemożliwia funkcjonowanie pozostałych zgodnie z ich podstawowym przeznaczeniem.

Przepisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, które kwestionują Skarżący w treści § 5 ust. 5 wskazują, iż „Zakazuje się lokalizacji w obszarze obiektów z lokalami handlowymi przeznaczonymi do sprzedaży detalicznej, o ile w ustaleniach szczegółowych nie ustalono inaczej: 1) o powierzchni sprzedaży wydzielonego lokalu handlowego w obiekcie przekraczającej 250 m²; 2) o łącznej powierzchni sprzedaży lokali handlowych w obiekcie przekraczającej 2000 m²”.

Brzmienie cytowanego postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie pozostaje w sprzeczności z postanowieniami studium uwarunkowań

i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Uchwałodawca nie wykluczył bowiem istnienia obiektów o powierzchni sprzedaży większej niż 250 m². Wskazał jednak, iż w ramach takiego obiektu wydzielony lokal handlowy nie może mieć więcej niż 250 m². Warto jednocześnie podkreślić, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie posługuje się terminem lokalu handlowego w obiekcie, nie określa jego wielkości pozostawiając w tym zakresie swobodę radzie gminy.

Warto jednocześnie podkreślić, iż brzmienie cytowanego powyżej postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie pozostaje w sprzeczności z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. We wskazanym akcie prawnym ustawodawca tylko w jednym miejscu posłużył się terminem 2000 m², tj. w art. 10 ust. 3a, który stanowi, iż „Jeżeli na terenie gminy przewiduje się lokalizację

obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², w studium określa się obszary, na których mogą być one sytuowane". Z brzmienie cytowanego przepisu nie wynika jednak jakoby gmina nie mogła określić obszarów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego których powierzchnia zabudowy będzie mniejsza niż 2000 m². Gmina jest władna to uczynić albowiem mieści się to w jej upoważnieniu kształtowania polityki przestrzennej gminy.

Nie sposób jednocześnie zgodzić się z tym, iż Organ administracji uchwalając miejscowy plan o zaskarżonych przez Skarżących postanowieniach naruszył konstytucyjne prawa i wolności bądź ograniczał korzystanie z prawa własności właścicieli nieruchomości. Rada Miejska Sierpca wskazuje, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem, który wyznacza ramy i przesądza o gospodarce przestrzennej gminy. Poza obowiązkowymi elementami, wynikającymi z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w zapisach planu miejscowego mogą znaleźć się również inne elementy takie jak np. wielkości lokali handlowych, jeżeli ich uwzględnienie jest konieczne w danych okolicznościach. Mając na względzie powyższe Organ administracji stoi na stanowisku, iż dla obszaru oznaczonego w miejscowym planie literą 21U Rada Miejska Sierpca była uprawniona określić wielkości powierzchni w sposób opisany miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Z tego też względu, Rada Miejska Sierpca wnosi jak na wstępie.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Dariusz Malanowski

Wyniki głosowania

Głosowano w sprawie: Uchwała RM ws. odpowiedzi na skargę

ZA: 11, PRZECIW: 0, WSTRZYMUJĘ SIĘ: 1, BRAK GŁOSU: 0, NIEOBECNI: 3

Wyniki imienne:

ZA (11)

Artur Dariusz Balcerowski, Waldemar Frydrychowicz, Sławomir Wojciech Jaworowski, Krzysztof Kacperski, Dariusz Małanowski, Krzysztof Rudowski, Piotr Łukasz Rzeszotarski, Wojciech Andrzej Skorłutowski, Krzysztof Skrzyński, Jerzy Zbigniew Stachurski, Joanna Marta Szewczykowska

WSTRZYMUJĘ SIĘ (1)

Barbara Gil

NIEOBECNI (3)

Zbigniew Długokęcki, Paweł Michał Grabowski, Maciej Małanowski

Głosowanie zakończono w dniu: 25 marca 2019, o godz. 16:35

Wygenerowano w systemie eSesja.pl | 2019-03-26 13:24:39